

ת"פ 12363/06/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו-קטיש

בית משפט השלום בירושלים

20 יולי 2016

ת"פ 12363-06-15 מדינת ישראל נ' אבו-קטיש

+

בפני
בעניין: כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף אבו-קטיש

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק; חוק העונשין), שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק וגניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר בין הצדדים, אשר כלל תיקון כתב האישום אך ללא הסכמות בעניין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם עבד במהלך חודש דצמבר 2012 כנציג מכירות בחברת פלאפון תקשורת בע"מ (להלן: החברה) ברחוב הפרסה בירושלים. הנאשם זייף מסמכים של החברה כך שנחזו כמתעדים עסקאות של רכישת מכשירי טלפון וטאבלטים על ידי לקוחות החברה, על אף שלא בוצעו עסקאות כאלה. הנאשם עשה שימוש במסמכים המזוייפים כדי לרשום את העסקאות במחשבי החברה, וקיבל מכשירים בהתאם לעסקאות שתוארו במסמכים. בסך הכל מתוארות בכתב האישום אחת עשרה עסקאות של עסקאות כאמור, כאשר סכומי המכשירים שנרכשו נעים ברובם בין כ-15,000 לבין כ-20,000 ₪, ובשני מקרים הסכומים נמוכים יותר. הנאשם קיבל לרשותו מכשירי טלפון וטאבלטים בשווי כולל של 172,983 ₪.

2. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה כי מדובר בעבירות חמורות הפוגעות בערכים של קניינו ואמונו של המעביד. היא ציינה כי עבירות כאלה מבוצעות על ידי אנשים שיש להם גישה לצידוד ולמחשוב של במעביד, תוך פגיעה באמונו. התובעת הפנתה למספר פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל. לטענתה מתחם הענישה נע בין שמונה לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למעסיק. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי ואת התסקיר החיובי שהוגש לגביו, ומאידך את העובדה שהכסף שנגנב לא הוחזר. היא בהיקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, ולהטיל עליו עונש שלא יפחת מעשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

3. ב"כ הנאשם טען כי יש לייחס משקל גדול לתסקיר שירות המבחן. לדבריו קצין המבחן התרשם

מהאותנטיות שך הנאשם, והעבירה בוצעה על רקע רצונו של הנאשם למסד קשר עם ארוסתו לפני שבנה לה בית. הנאשם רצה לרצות את משפחת הכלה, להתפרנס ולבנות לה בית, ונסיבות אלו הביאו אותו לביצוע העבירה. בסופו של דבר בעקבות ביצוע העבירות הנישואין בוטלו, כך שנגרם לנאשם נזק כבד כתוצאה ממעשיו. הסניגור ציין עוד כי הנאשם ביצע את כל העבירות בפרק זמן קצר של חודש ימים, הוא הפנים את הפסול במעשיו ומעוניין להשתלב בקבוצה טיפולית. ההליך הפלילי הווה עבורו גורם מרתיע. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם רוצה מאד לפצות ולהשיב את הגזלה אולם מצבו הכלכלי קשה ויש לו איחוד תיקים בהוצאה לפועל בשל הסחרור אליו נכנס. עם זאת הנאשם מתכוון לחסוך כסף לצורך תשלום הפיצוי.

לטענת ב"כ הנאשם מתחם הענישה לעבירה נע בין של"צ ומאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר במקרים חמורים. הוא הפנה לפסקי דין בהם הוטלו עונשים קלים של שירות לתועלת הציבור או מאסר בעבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות.

4. הנאשם עצמו הביע צער על המצב, הביע אחריות מלאה למעשיו וצער על הבושה שגרם למשפחתו. הנאשם הוסיף כי הוא חוסך כסף ומנסה לכסות את כל חובותיו, כולל לחברת פלאפון.

מתחם העונש ההולם

5. האיסור על גניבה בידי עובד נועד להגן על קניינו של אדם או של גוף על כללי המסחר והגנת הרכוש בחברה. המעביד נדרש להפקיד בידי עובדיו את כל סודותיו, ופגיעה בהם מהווה הפרה קשה של אמון ופוגעת ביחסי העבודה התקינים. לא בכדי נקבעה בחוק עבירה מיוחדת של גניבה בידי עובד. דוקא בשל הגישה שיש לעובדים למשאביו ויכולותיו של המעביד, והקלות בביצוע מעשים כפי שבוצעו כאן, נדרשת ענישה מרתיעה ומשמעותית כאשר מתגלים מעשים כאלה.

שווי הרכוש שנגנב על ידי הנאשם גבוה.

הנאשם ביצע את העסקאות על פי פרטי תשלום של לקוחות לשעבר של החברה, אנשים פרטיים. אלמלא היה מתגלה היה גורם חסרון כיס בסכומים לא קטנים לאותם אנשים בלתי מעורבים שהם קרובות תמימים.

6. עיינתי בפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים ובפסיקה נוספת. אפרט את חלקם:

ע"פ 3587/12, אסתר דדון נ' מדינת ישראל - הנאשמת עבדה כמנהלת חשבונות בחברה, זיפה שיקים ומסמכים שונים של החברה. בסך הכל ביצעה מאות עבירות בתקופה של כשלוש שנים וגנבה למעלה ממיליון ש"ח. היא הורשעה בגניבה בידי עובד, עבירות זיוף ומרמה שונות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירת מנהלים בתאגיד, הלבנת הון ועוד. המערערת נדונה לארבעים ושניים חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת שנים עשר חודשי מאסר על תנאי, מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ ופיצוי בסך 250,000 ₪. לנאשמת הרשעה קודמת, היא לא נטלה אחריות אמיתית ולא החזירה את הכסף. בערעור נותר המאסר על כנו תוך ציון שהעונש נוטה לרף הגבוה אך אינו מצדיק התערבות של ערכאת הערעור. הקנס בוטל. בסך הכל חומרת העבירות בהן הורשעה המערערת בתיק זה ונסיבות ביצוען חמורות בהרבה ממעשיו של הנאשם בתיק שבפני.

עפ"ג (מרכז) 51380-06-12, עקל פדילה נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בגניבה על ידי עובד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות במשך כשנתיים בעבודתו בסניף קופת חולים. הוא נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל,

שנת מאסר על תנאי ופיצוי בסך שלושים אלף ₪. המערער היה ללא עבר פלילי, בעל תסקיר חיובי ולא החזיר את הגניבה. הטענה שיש לאפשר לנאשם לרצות מאסר בעבודות שירות נדחתה, אולם תקופת המאסר הופחתה לשמונה חודשים.

ת"פ (נצרת) 30780-02-11, מדינת ישראל נ' נחמיה אליהו - הנאשם שהועסק כחשב בחברה היסב לעצמו המחאות מלקוחות בהזדמנויות רבות, וגנב סכום של כ-100,000 ₪. הוא נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 8,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 26970-02-15, מדינת ישראל נ' אייל ירושלמי - הנאשם עבד כמחסנאי ברשת מחסני חשמל וגנב מוצאי חשמל בשווי כ-40,000 ₪. הנאשם ללא עבר פלילי, הוגש לגביו תסקיר חיובי. בית המשפט קבע מתחם שבין שלושה לבין שישה חודשי מאסר, אשר אפשר שירוצו בעבודות שירות, ודן את הנאשם לשישים ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪.

ת"פ (ק"ג) 30745-09-12, פרקליטות מחוז דרום נ' רויטל זגורי, הנאשמת עבדה כמזכירה ואחראית רווחה בחברה, הודתה והורשעה בכך שקיבלה במרמה לעצמה משכורות עבור עובדים שהפסיקו את עבודתם בחברה, תוך זיוף מסמכים ובתחכום. בתקופה של שישה חודשים ביצעה הנאשמת מספר רב של עבירות בסכום כולל של 150,000 ₪. העבירה בוצעה על רקע קשיים כלכליים כבדים. בהתחשב בשיהוי הרב ובנסיבות נדונה הנאשמת לשישה חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 23813-09-10, מדינת ישראל נ' ג'ובראן ג'ובראן - הנאשם עבד כמנהל בסניף מקדונלדס, ביטל רישום של עסקאות במזומן והקליד במקומן פרטי כרטיסי אשראי של לקוחות אחרים. הכסף נגנב מעת לעת והצטבר לסכום של 48,780 ₪. הנאשם ללא עבר פלילי, החזיר את רוב הסכום שגנב ונדון ל-300 שעות שירות לתועלת הציבור, קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי.

ת"פ (ת"א) 5698/09, מדינת ישראל נ' שושי לייבוביץ - הנשמת ששימשה כמנהלת חשבונות הודתה לאחר שמיעת רוב עדי התביעה בגניבת סכום של כ-40,500 ₪ במהלך חמש שנים. הנאשמת ללא עבר פלילי, החזירה את סכום הגניבה ונדונה למאסר על תנאי, של"צ, מבחן ופיצוי בסכום הגניבה (שהופקד כבר בבית המשפט).

ת"פ (רמ') 26825-09-14, מדינת ישראל נ' אביאל עוזרי - הנאשם עבד כנהג משאית, העמיס מוצרים של החברה בה עבד בשווי כ-17,000 ₪ ומכר אותם לאחר תמורת 1,800 ₪. לאחר סקירה מפורטת של הפסיקה נקבע מתחם שבין חודש אחד של עבודות שירות לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בשווי הרכוש שגנב. אציין כי כסום הגניבה במקרה זה נמוך בהרבה ועומד על כעשירית מסכום הגניבה בתיק שבפני.

7. הפרמטרים המובאים בחשבון ומשפיעים על רמת הענישה הם, בין היתר, סכום הגניבה, מעמדו של הנאשם אצל המעביד, כאשר תפקיד בכיר המצריך אמון מצדיק החמרת הענישה, החזרת הכסף או הימנעות מכך, תסקיר ונסיבות אישיות.

8. בעניין שבפני, הנאשם לא הועסק בתפקיד בכיר במיוחד, אולם סכום הכסף שנגנב גדול והנאשם לא החזיר ולו את חלקו. כשמדובר בסכום כסף כה גדול, אני סבורה שלא ניתן להסתפק בענישה שאינה כוללת מאסר בפועל ממש.

לאור כל האמור אני סבורה שמתחם הענישה נע בין שמונה לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל.

העונש הראוי בתוך המתחם

9. לנאשם אין הרשעות. הוא הודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

הוגש תסקיר חיובי המצביע על נטילת אחריות ורצון לטיפול. עם זאת, המלצת קצין המבחן לעונש של עבודות שירות ושל"צ אינה תואמת את חומרת העבירה.

מאידך, הנאשם הביע אמנם רצון לפצות את החברה ואמר שהוא פועל לכיסוי חובותיו, אך במבחן התוצאה לא החזיר את החוב או חלקו.

המניע שעלה מדברי הנאשם בשירות המבחן ומדברי בא כוחו, רצונו של הנאשם להשלים את בניית ביתו לצורך נישואיו, אינו שיקול המצדיק התחשבות מיוחדת. ההיפך מכך, הוא מצביע למעשה על כך שהמניע למעשיו של הנאשם היה בצע כסף.

10. בהתחשב בהעדר הרשעות ובתסקיר החיובי, אני סבורה שעונשו של הנאשם צריך להיות ברף התחתון של המתחם, ואני דנה אותו לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל למשך לשמונה חודשים.
2. מאסר על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה שיש בה יסוד של גניבה, זיוף או מרמה.
3. פיצוי למתלוננת, חברת פלאפון, בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.16 ובכל 1 לחודש בחודשים שלאחר מכן.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.